

Nævnet. Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt. Jeg tror, man har truffet det rigtige ved at fastsætte, at der skal være en Yder og en Nyder, idet jeg mener, man derved har opnaaet det, man egentlig tilsigter: at Nyderen og Yderen kan gøre deres Krav og deres Meninger gældende angaaende det foreliggende Spørgsmaal. Denne Bestemmelse om, at en Nyder og en Yder skal være Medlemmer af Nævnet, er sat ind i Lovforslaget for at sikre, at der overhovedet kommer baade Ydere og Nydere ind i Nævnet. Ellers kunde man tænke sig, at Amtsrådet valgte Folk, der hverken havde Afgift at svare eller Afgift at modtage.

For øvrigt er der vistnok ikke større Uoverensstemmelser angaaende Lovforslaget, end at man vil kunne komme til en Forstaaelse i det kommende Udvalg.

Keiser-Nielsen: Jeg vil til den højtærede Landbrugsminister sige, at det er ganske rigtigt, at man ikke kan sætte Prisen paa det Korn, der er fodret op, uden at man først maa vide Prisen paa det Korn, der er handlet om, men vel at mærke man maa tillige vide, hvilken Forskel der f. Eks. med Hensyn til Kvaliteten er paa det Korn, der er solgt som Handelsvare, og paa det Korn, man fodrer op. Jeg forstaaer, det vil blive ganske nødvendigt for det kommende Nævn, hvis vi tænker det valgt, saaledes som Lovforslaget gaar ud paa, at vide dette. Men selv om Nævnet ved det, vil det blive uhyre vanskeligt at sætte Prisen paa alt Smaakorn. Der kan være enkelte Amter, hvor det ikke bliver saa vanskeligt, men i det Amt, hvor jeg er fra, vil Nævnet faa meget store Vanskeligheder dermed. Der tærskes, som jeg nævnede før, altid med Damp lige ned til Husmændene, der bruger deres smaa Petroleumsmotorer. Det gælder med den Landbrugsdrift, vi har derovre, om at faa saa meget som muligt Korn til en saadan Handelsvare, at det kan betale sig at sælge det; vi skal have Byg helst op til 113 Pund hollandsk og lignende. Der er Aar, hvor vi sælger det meste af vort Korn — saa vidt vi da kan — og køber Foderstoffer i Stedet for, men der er ogsaa Aar, hvor vi bliver nødte til at tage omtrent Halvdelen af Kornet til Foderbrug — det har jeg selv gjort enkelte Aar ved mit Korn. Det er Korn, der har en meget ringe Værdi, fordi det har en meget ringe Vægt, hvilket undertiden foraarsages af den stærkt lerede Jord, der findes enkelte Steder derovre. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer om at sætte sig ind i, hvor vanskeligt det

vil blive for det kommende Nævn, naar det i enkelte Dele af Amtsråds kredsen skal til at beregne Værdien for Halvdelen af Kornet som Foderkorn og i andre Kredse maaske hele Kornbestanden som god, sund, velrenset Handelsvare. Det bliver i hvert Fald en meget vanskelig Opgave, og jeg tror ikke, at den Kapitelstakst vil vække Tilfredshed.

Før jeg gaar videre, vil jeg forvare mig imod, at man opfatter det, jeg vil sige, som et Forslag, jeg stiller, og med det samme vil jeg sige til det ærede Medlem fra Lejre (A. O. Rasmussen), at det var ikke et Forslag, jeg stillede før, da jeg udtalte, at jeg hellere vilde have to kommunale Tillidsmænd end een Præst og een kommunal Tillidsmand ind i Nævnet, men der laa i denne Udtalelse kun et Udtryk for, hvad jeg mente kunde være bedre end det her foreslaaede. Jeg kunde fristes til at sige: Havde det ikke været mere rationelt, naar man gaar til en Fiksering af Kapitelstaksterne for alle de mange Ting, som vi nu fikserer efter en vis Aarrække, om vi havde taget hele Sylten paa den Maade? Havde det egentlig ikke været mest rationelt, om vi havde kunnet faa de forskellige kommunale Øvrigheder og Institutioner til at gaa med til at sige: Ja, nu afløser vi det hele! Saa havde vi været fri for alle Kvaler og for alt det Vrøvl, som jeg mener ogsaa vil komme efter det Lovforslag, her er forelagt. Jeg tror ikke, vi vil blive fri for de mange Skrivelser og Diskussioner, der har været om Kapitels takstens Fastsættelse.

Med Hensyn til de gamle Bestemmelser, jeg før nævnede, tror jeg rigtignok ikke, at den højtærede Landbrugsminister har Ret, naar han mener, at de gamle Udtryk, der er for, at det skulde være for Handelsvarer; at Priserne var opgivne, og at det skulde være, hvad Kornet kostede, var sat af Hensyn til, at man ogsaa kunde vurdere det Korn, der ikke blev købt. Jeg skal ikke læse disse gamle Bestemmelser op igen, men jeg maa bede de ærede Medlemmer læse Ordene, naar de kommer i Rigsdagstidenden; de kan ikke forstaaes paa anden Maade: „got og ydefærdigt Korn og Smørs Landkiøb“, „hverken højere eller lavere end Landkiøbet“, „hvad Kornet paa Landet og i Kiøbstæderne koster“, „Erklæringerne“ — altsaa Indberetningerne — „skal være grundede paa nøje Opgivelser af de virkelig stedfundne Priser“, og „Stiftsøvrighederne havde Ret til at henlægge Vota, der varierede for meget fra de virkelige Priser“. Det er i Virkeligheden